

dicat hoc patissimum procedere, quoad ante paternam haerese...

Ad argumenta contraria proposita n. 6. respondetur, Ad primum...

Quaestio tertia. An filius, & nepotes committent crimem laeae majestatis humanae...

Alii autem ita distinguunt. Si majoratus ille sit institutus in ultima voluntate...

Ceterum praedictis minimè obstantibus, verior sententia tunc...

conformem decisioni textus cap. Reolentes, de statu monachorum...

SUMMARIUM.

An filii reorum laeae majestatis humanae excludantur à quibusvis...

Explicatur sententia Auctoris, n. 11. Post n. 11. inveniunt omnia summaria, quae desunt.

Quaestio tertia. An filius, & nepotes committent crimem laeae majestatis humanae...

Alii autem ita distinguunt. Si majoratus ille sit institutus in ultima voluntate...

Ceterum praedictis minimè obstantibus, verior sententia tunc...

CAPUT XXXI.

Qualiter cum quibuscumque infidelibus interdictum sit fidelibus communicare?

SUMMARIUM.

Quando interdicatur hac communicatio in rebus infidelitatis, & politici? n. 1.

An quando fideles sunt firmi in fide, interdicatur? n. 2.

An assidua, atque familiaris conversatio cum Judaeis interdicatur fidelibus? n. 3.

Referuntur casus, in quibus interdictio communicatio cum Judaeis, n. 4.

An liceat fidelibus habitare cum Judaeis, & Saracenis? numero 5.

An liceat Christianis habere servos, qui Judaei sunt? n. 6.

An idolo sacra, aut Judaeorum azyria, aut cibos, quos ipsi discernunt, liceat Christianis edere? n. 7.

An liceat Judaeis medicum accipere? n. 8.

An fas sit medicinas accipere, aut emere à Judaeo, & uti ministris eius barbitoribus? n. 9.

An possit Catholicus Judaeo vendere, aut exhibere medicinas? numero 10.

An possit cum Judaeo in balneo ingredi? n. 11.

An possit invitare Judaeum, aut ejus esse convivam, cibos non discernentis? n. 12.

An possit neutro invitato, edere cum eo in eadem mensa? n. 13.

An possit coram Judaeo manducare? n. 14.

An liceat à Judaeo cibaria emere, vel in ejus arceforio, aut taberna, vestiri? n. 15.

An missi ad praedicandum Judaeis possint apud ipsos edere? numero 16.

An liceat ad Judaeorum nuptias, dies festos, Synagogas accedere, cum eis ludos, & choreas agitare? n. 17.

An liceat gentilibus templum ingredi, & invisere? n. 18.

An liceat Christiano narrare filium Judaei, extra ejus domum? numero 19.

An liceat Christiano famulari Judaei, quando extra coetum domus ejus famularatur? n. 20.

An Christianis sit integrum, an potius interdicatur, suas operas, aut res Judaei quibuscumque locare, & esse eorum colonos, seu adscriptitios, sive originarios? n. 21.

An possit Christianus Judaei, aut infidelibus in testamento relinquere? numero 22.

An interdicatur contractus cum Judaeis? n. 23.

An liceat in adiutorium belli iusti accedere infidelis? n. 24.

An communicatio cum Judaeis interdicta sit licita cum aliis paganis? numero 25.

An sit leibalis communicatio cum Judaeis interdicta? n. 26.

Quis possit dispensare ut liceat? n. 27.

Communicatio cum infidelibus dupliciter esse potest.

Primo, in rebus infidelitatis, ministrando eis, aut vendendo ea, quibus ad ritus infideles abuti volunt.

Secundo, in rebus politicis, & ad humanum commercium spectantibus.

Et hujusmodi communicatio non interdicatur fidelibus cum infidelibus in poenam infidelium.

Quia cum infideles sint infidelibus in poenam infidelium, non possunt spirituali judicio puniri, a-b- extra Ecclesiam, non possunt spirituali judicio puniri, a-b- blata fidelium communicatione: sicut heretici per excom- municationem privantur communicationem fidelium.

At potest Ecclesia interdiceret fidelibus hac communicatione ratione periculi subventionis ex ea imminentes. Atque haec docet Divus Thom. ab omnibus receptus 2. 2. quae. decima, artic. 9.

Hinc fit, non esse interdicendam hanc communicationem fidelibus, qui ita in fide firmi sunt, ut nullum perver- sionem periculum imminet: sed potius infidelium conversio ex dicta communicatione probabiliter speretur.

Quia cum dicta communicatio ratione periculi interdicatur, ubi id periculum cessat, cessat quoque prohibitio. Sic D. Thom. eod. artic. 9. ab universis receptus.

Quare Ecclesia jure optimo ob praedictum periculum interdicat infidelibus aliam conversationem, & familiarita- tem cum Judaeis, & ad haec, de Judaeis. Nec excusantur fi- deles à mortali, si admoniti non vident. Ut docent Angel. verbo, Judaei, num. 1. in fine, Sylv. ibi, quae. 1. d. 7. Armilla num. 5. Tab. q. 1. nu. 2. Quod id fallit in casu, quem ex D. Thom. sententia explicavimus num. praeced. Ita Sylv. ibid. num. 1.

Specialiter autem est interdicta in decem casibus communi- cationis cum Judaeis. Primo enim interdicatur cum eis ha- bitare. Secundo, eorum azyria velici. Tertio, eos ut medi- cos accipere. Quarto, ab eis medicinas exhibitas recipere. Quinto, simul cum eis in balneo ingredi. Hi casus habentur in 6. Synodo cap. 11. & referuntur c. Nullus 28. quae. 1. Atque ea poena convenienti imponitur, ut si clericus sit, deponatur: si vero laicus, excommunicetur. Sextus, O 3

principaliter concedantur, non autem ab iis, quae accesso- riè veniunt bonis, quorum hi capaces sunt. Ut probavimus hoc eodem capite, num. 7. in tertia ratione nostrae sententiae. Et idè pro hac sententia in tertia ratione retulimus, quatenus dicuntur non excludi à bonis, quorum spem immuta- biles acquirunt ante delictum parentum: nam bona haec majoratus, sunt hujusmodi. Et Doctores, quos retulimus n. 4. ad finem, dicentes, nunquam majoratum antiquum depordi propter qualemcumque parentum crimen. Et Doctores eod. nu. relati, dicentes parentum crimina non nocere filiis, quo ad bona ab aliis provenientia, & in quae non ex persona paren- tum, sed ex propria succedunt. Pro eadem sententia est Mo- lina lib. 1. de primog. in c. 13. a n. 13. per multa probans latif- simè infames minimè privari successione in majoratum, quamcumque dignitatem adnexam ille habeat. Atque in pro- priis terminis eam tueri idem Molina in lib. 4. de primoge- nis, cap. ult. a n. 15. usque ad n. 54. & quavis in hoc un. 54. aliquantulum titubet in casu, quo majoratus dignitatem, & jurisdictionem adnexam habeat, dicatque casu eveniente esse amplius deliberandum, concluditque n. 55. utcumque hoc sit de filiis, qui post parentum crimen concepti fuerint; at antea conceptum succedere in quemcumque majoratum. Eandem sententiam tenet Menoch. consil. 805. a num. 3. usque in finem, explicans quavis majoratus habeat dignitatem comi- tatus, marchionatus, aut ducatus: & n. 34. & 35. ait hoc maxime procedere, quando filii ante paternum crimen concepti fuerint: & sic clarè sentit idem de conceptis pos- tea, cum inter utrosque nullum discrimen constituat quo ad penas, quo ad parentum delictum iure jure filii statuta. Ut ex iplo retulimus c. 27. n. 9. Eandem sententiam tenent Villadieu junior in foro juzgo, in prologo l. 11. n. 76. & 81. ex- plicans, five majoratus careat dignitate, & jurisdictione, five illa habeat adnexa: & five majoratus sit institutus in contractu, five in ultima voluntate: & hoc ait maxime pro- cedere, quando filii concepti fuerint ante parentum delictum, & ita videtur idem sentire de iis, qui post illud concepti sunt: quatenus autem hoc limitat, quando pater hujus crimi- nis reus, non est illius majoratus institutor, pertinet ad que- sitionem tractandam duplici n. seq. Nam hucusque egimus, quan- do crimina non sunt primi institutoris majoratus, sed reli- quorum illius possessorum.

SUMMARIUM.

An quando primus majoratus institutor damnatur tamquam hereticus, aut laeae majestatis reus, succedant filii, & nepotes in eum majoratus, sicut succedunt, quando alius possessor in ea crimina lapsus est? Referuntur quaedam sententiae, n. 12.

Explicatur sententia Auctoris, n. 13.

Quaestio ultima. An quando primus majoratus insti- tutor damnatur tamquam hereticus, aut laeae ma- jestatis reus, succedant filii, & nepotes in eum majoratum, sicut haecenus probavimus, eos succedere, quando reliqui possessoris in ea crimina labuntur? Neminem de hoc tra- ctantem inventi, nisi Villadieu, juniores in foro juzgo, in pro- logo l. 11. numer. septuagesimo octavo, qui de filii reorum laeae majestatis humanae loquens ait eos, si post parentum delictum concepti fuerint, minimè succedere in majoratum, quibus iuridictio, & dignitas sunt adnexa, five majoratus ille in contractu, five in ultima voluntate institutus sit. Atque nullum hujus suae sententiae fundamentum asserit.

Ceterum hac distinctione quaestio haec diluenda est. Si majoratus ille, five simplex, five jurisdictionem adnexam habens, fuerit testamentum institutus, five ante, five post delictum patris, nullatenus succedent in illum filii, five concepti ante, five post illud crimen parentis institutoris. Ratio est aperta, quia hujusmodi majoratum applicatur in perpetuum fisco, rejecta tota posteritate. Ut probavimus hoc eodem libro, in cap. 18. num. 64. ubi idem diximus, si in quan- tumcumque alia ultima voluntate institutus fuerit. Similiter non succedent, quando institutus est quocumque contractu, quantumvis irrevocabili, post haec parentum delicta. Quia similiter tunc constituitur in perpetuum, exclusa tota pos- teritate, ut eodem c. 18. num. 60. Si autem majoratus hic sit institutus ante parentis institutoris delictum, & in contra- ctu inter vivos, five irrevocabili, five revocabili, & quando revocabilis, non est revocatus antepatris condemnationem, filii in illum succedent, five concepti fuerint ante ea pa- rentum crimina, five post, quavis majoratus habeat quam- cumque jurisdictionem, & dignitatem, comitatus, marchio- natus, & ducatus, adnexam: sicut haecenus diximus eos suc- cedere in majoratum omnes hujusmodi non constituitur hujusmodi majoratus ratione juris quaestis filii ante id delictum: ut pro- bavi eodem c. 18. n. 66. eadem ratione id delictum non nocet filii, ratione eius juris ex contractu illo acquisiti filii, antequam pater delinqueret. Non enim privantur bonis, ad quae jus acquisitum habent ante delictum, sed solis ac- turis postea. Sicut num. 11. diximus. Addidi autem, quatenus institutus est in contractu revocabili majoratus, nec revocatus est ante parentis condemnationem. Quia si ante